

Special Class: Informers in Judaism

General Rulings from Rambam

<p>1. Rambam Damages 8:9 It is forbidden to give over a Jew to the non-Jews, whether the person or his property, and even if the Jew is wicked or violates commandments and even if he caused sorrow or grief. And any Jew who turns a fellow Jew over to the non-Jews, whether the person or property, has no share in the world to come</p>	<p>1. רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ח הלכה ט אסור למסור ישראל ביד גוים בין בגופו בין בממונו, ואפילו היה רשע ובעל עבירות ואפילו היה מיצר לו ומצער, וכל המוסר ישראל ביד גוים בין בגופו בין בממונו אין לו חלק לעולם הבא.</p>
<p>2. Rambam Damages 8:10 It is permitted to kill an informer in any place, even today when we no longer prosecute capital cases, and it is permitted to kill them before they inform, but only even when they say, "behold I am turning over someone or their property" even if there wasn't a lot of money involved, he forfeits his life. And we warn him saying, "don't inform" and if he obstinate and says, "no I will inform," it is a commandment to kill him and whoever does so first merits.</p>	<p>2. רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ח הלכה י מוותר להרוג המוסר בכל מקום ואפילו בזמן הזה שאין דנין דיני נפשות, ומוותר להרוג קודם שימסור אלא כשאמר הריני מוסר פלוני בגופו או בממונו ואפילו ממון קל הרי התיר עצמו למיתה, ומתיר בו ואומרין לו אל תמסור, אם העיז פניו ואמר לא כי אלא אמסרנו מצוה להרוג וכל הקודם להרוג זכה.</p>

II. Rabbinic Sources

<p>3. B. Gitten 7a Mar 'Ukba sent for advice to R. Eleazar, saying: Certain men are annoying me, and I am able to get them into trouble with the government; shall I do so? He traced lines on which he wrote [quoting], I said, I will take heed to my ways, that I sin not with my tongue, I will keep a curb upon my mouth while the wicked is before me; [that is,] he added, although the wicked is before me, I will keep a curb on my mouth. Mar 'Ukba again sent to him saying: They are worrying me very much, and I cannot stand them. He replied [with the quotation], Resign thyself unto the Lord, and wait patiently [hithole] for him; [that is to say,] he added, wait for the Lord, and He will cast them down prostrate [halalim] before thee; go to the Beth-Hamidrash early morning and evening and there will soon be an end of them. R. Eleazar had hardly spoken the words when Geniba was placed in chains [for execution].</p>	<p>3. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ז עמוד א שלח ליה מר עוקבא ר' אלעזר: בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות, מהו? שרטט וכתב ליה: +תהלים ל"ט+ אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי, אע"פ שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום. שלח ליה: קא מצערי לי טובא, ולא מצינא דאיקום בהו! שלח ליה: +תהלים ל"ז+ דום לה' והתחולל לו, דום לה' והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבהמ"ד והן כלין מאיליהן. הדבר יצא מפי ר"א, ונתנהו לגניבא בקולר.</p>
<p>4. B. Bava Metzia 83b R. Eleazar, son of R. Simeon, once met an officer of the [Roman] Government who had been sent to arrest thieves, [Freebooters (latrones) who overran Judea during the war between the Emperor Severus and his rival Pescennius Niger (193-4 C.E.)] 'How can you detect them?' he said. 'Are they not compared to wild beasts, of whom it is written, Therein [in the darkness] all the beasts of the forest creep forth?' (Tehillim 104:20) (Others say, he referred him to the verse, He lieth in wait secretly as a lion in his den.) (10:9) 'Maybe,' [he continued,] 'you take the innocent and allow the guilty to escape?' The officer answered, 'What shall I do? It is the King's command.' Said the Rabbi, 'Let me tell you what to do. Go into a</p>	<p>4. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פג עמוד ב רבי אלעזר ברבי שמעון אשכח להווא פרהגונא דקא תפיס גנבי, אמר ליה: היכי יכלת להו, לאו כחיותא מתילי? דכתיב בו תרמש כל חיתו יער. איכא דאמרי מהאי קרא קאמר ליה: +תהלים י+ יארב במסתור כאריה בסוכו, דלמא שקלת צדיקי ושבתקת רשיעי? - אמר ליה: ומאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא! - אמר: תא אגמרך היכי תעביד; עול בארבע שעי לחנותא, כי חזית איניש דקא שתי חמרא וקא נקיט כסא בידיה וקא מנמנס שאול עילויה, אי צורבא מרבנן הוא וניים - אקדומי קדים לגרסיה, אי פועל הוא - קדים קא עביד עבידתיה, ואי עבידתיה בליליא - רדודי רדיד. ואי לא - גנבא הוא, ותפסיה. אישתמע מילתא בי מלכא, אמרו: קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרונקא. אתיוה לרבי אלעזר ברבי שמעון, וקא תפיס גנבי ואזיל. שלח ליה רבי יהושע בן קרחה: חומץ בן יין, עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה! - שלח ליה: קוצים אני מכלה מן הכרם. - שלח ליה: יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו.</p>

<p>tavern at the fourth hour of the day.[10 a.m., the usual breakfast hour.] If you see a man dozing with a cup of wine in his hand, ask what he is. If he is a learned man, [you may assume that] he has risen early to pursue his studies; if he is a day laborer he must have been up early to do his work; if his work is of the kind that is done at night, he might have been rolling thin metal.[Without using a hammer, so that he did not attract attention.] If he is none of these, he is a thief; arrest him.' The report [of this conversation] was brought to the Court, and the order was given: 'Let the reader of the letter become the messenger.' [Let him who gave the advice carry it out.] R. Eleazar, son of R. Simeon, was accordingly sent for, and he proceeded to arrest the thieves. Thereupon R. Joshua, son of Karhah, sent word to him, 'Vinegar, son of wine! [Degenerate son of a righteous father.] How long will you deliver up the people of our God for slaughter!' Back came the reply: 'I weed out thorns from the vineyard.' Whereupon R. Joshua retorted: 'Let the owner of the vineyard himself [God] come and weed out the thorns.'...</p> <p>A similar thing befell R. Ishmael son of R. Jose. [One day] Elijah met him and remonstrated with him: 'How long will you deliver the people of our God to execution!' — 'What can I do', he replied, 'it is the royal decree.' 'Your father fled to Asia,' he retorted, 'do you flee to Laodicea!' (Jose b. Halafta fled to Asia Minor in consequence of his having been ordained by Judah b. Baba (Sanh. 14a) in defiance of the Hadrianic edict.)</p>	<p>ואף רבי ישמעאל ברבי יוסי מטא כי האי מעשה לידיה. פגע ביה אליהו, אמר ליה: עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה? - אמר ליה: מאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא! - אמר ליה: אבוך ערק לאסיא, את ערוק ללודקיא.</p>
<p>5. B. Bava Kama 117a</p> <p>A certain man who was desirous of showing another man's straw [to be confiscated] appeared before Rav, who said to him: 'Don't show it! Don't show it!' He retorted: 'I will show it! I will show it!' R. Kahana was then sitting before Rav, and he tore [that man's] windpipe out of him. Rav thereupon quoted: Thy sons have fainted, they lie at the heads of all the streets as a wild bull in a net;(Is. 51:20) just as when a 'wild bull' falls into a 'net' no one has mercy upon it, so with the property of an Israelite, as soon as it falls into the hands of heathen oppressors no mercy is exercised towards it.</p>	<p>5. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף קיז עמוד א</p> <p>ההוא גברא דהוה בעי אחוויי אתיבנא דחבריה, אתא לקמיה דרב, א"ל: לא תחוי ולא תחוי, א"ל: מחוינא ומחוינא. יתיב רב כהנא קמיה דרב, שמטיה לקועיה מיניה. קרי רב עילויה: +ישעיהו נא+ בניך עולפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר, מה תוא זה כיון שנפל במכמר אין מרחמין עליו, אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמין עליו.</p>
<p>6. B. Niddah 61a</p> <p>Rava observed: As to slander, though one should not believe it one should nevertheless take note of it. There were certain Galileans about whom a rumor was spread that they killed a person. They came to R. Tarfon and said to him, 'Will the Master hide us?' 'How', he replied, 'should I act? Should I not hide you, they would see you. Should I hide you, I would be acting contrary to the statement of the Rabbis, "As to slander, though one should not believe it, one should take note of it". Go you and hide yourselves?'</p>	<p>6. תלמוד בבלי מסכת נדה דף סא עמוד א</p> <p>אמר רבא: האי לישנא בישא, אע"פ דלקבולי לא מבעי - מיחש ליה מבעי. הנהו בני גלילא דנפק עליהו קלא דקטול נפשא, אתו לקמיה דרבי טרפון, אמרו ליה: לטמרינן מר! אמר להו: היכי נעביד? אי לא אטמרינכו - חזו יתייכו, אטמרינכו - הא אמור רבנן האי לישנא בישא, אע"פ דלקבולי לא מבעי - מיחש ליה מבעי, זילו אתון טמרו נפשיכו.</p>
<p>7. B. Bava Kama 117a</p> <p>Two persons were quarrelling about a certain net. One said, 'It is mine', and the other said, 'It is mine.' One of them eventually went and surrendered it to the Parangaria [the office of public service] of the King [for confiscation].</p>	<p>7. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף קיז עמוד א</p> <p>ההוא שותא דהוה מנצו עלה בי תרי, האי אמר דידי הוא והאי אמר דידי הוא, אזל חד מנייהו ומסרה לפרהגנא דמלכא, אמר אבוי: יכול לומר אנא כי מסרי דידי מסרי. א"ל רבא: וכל כמיניה? אלא אמר רבא: משמתין ליה, עד דמייתי ליה וקאי בדינא.</p>

<p>Abaye thereupon said that he should be entitled to plead: 'When I surrendered the article it was my own property that I surrendered.' Said Rava to him: 'Why [should he be] believed [if he says so]?' Rava therefore said: We would have to impose a Shamta [a ban] upon him until he brings back [the net] and appears before the Court.</p>	
<p>8. B. Bava Kamma 119a Regarding the property of an informer, R. Huna and Rab Judah are divided: One said that it is permitted to destroy it directly [with one's hand] whereas the other one said that it is forbidden to destroy it directly. The one who stated that it is permitted to destroy it directly [maintains that an offence against] the property of an informer could surely not be worse than [one against] his body, [Which may be incapacitated to any extent for the sake of public safety] whereas the one who held that it is forbidden to destroy it maintains that the informer might perhaps have good children, as written, He, the wicked, may prepare it but the just shall put it on. [Job 27:17]</p>	<p>8. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף קיט עמוד א ממון מסור - רב הונא ורב יהודה, חד אמר: מותר לאבדו ביד, וח"א: אסור לאבדו ביד. מ"ד מותר לאבדו ביד, לא יהא ממונו חמור מגופו; ומ"ד אסור לאבדו, דלמא הוה ליה זרעא מעליא, וכתביב: +איוב כ"ז+ יכין רשע וצדיק ילבש.</p>
<p>9. Shulhan Aruch Hoshen Mishpat 388:12 Whoever informs on the masses and causes them harm, it is permitted to turn him over to the non-Jewish authorities to hit him, imprison him, or to fine him, but for the trouble of an individual it is forbidden to turn him over to the non-Jewish authorities. Ramo: Someone who works in fraud (forgery, counterfeit etc) and the like, we may suspect that this damages the masses, we warn him not to do so, and if he refuses watching, we it is permitted to turn him over and to say that no one else is doing this sort of thing except for him. Someone who wishes to run away and not to pay the non-Jewish government what he owes, and someone else reveals this fact, this person is not considered an informer since he did not cause him a <i>loss</i>, but rather he is requiring the man to pay what he already owes. In any event, he did something wicked for it is as if he returned a lost object to a non-Jew, and if in the process he cause the person damage, he must pay the damage of what he caused.</p>	<p>9. שולחן ערוך חושן משפט סימן שפ"ח סעיף יב כל המוסר הצבור ומצערן, מותר למסרו ביד עובדי כוכבים אנשים להכותו ולאסרו ולקנסו; אבל מפני צער יחיד אסור למסרו. הגה: (וע"ל סי' תכ"ה ס"א). מי שעוסק בזיופים וכדומה, ויש לחוש שיזיק רבים, מתרין בו שלא יעשה, ואם אינו משגיח, יכולין למסרו ולומר שאין אחר מתעסק בו אלא זה לבד. מי שרוצה לברוח ולא לשלם לעובדי כוכבים מה שחייב, ואחר גילה הדבר, אין לו דין מסור, שהרי לא הפסידו רק שהוצרך לשלם מה שחייב, מכל מקום ברעה עשה דהוי כמשיב אבידה לעובד כוכבים; ואם גרם לו היזק, חייב לשלם לו מה שגרם לו (מהר"ם מרזבורג).</p>
<p>10. Shulhan Aruch Hoshen Mishpat 28:3 If a non-Jew is a claimant against a Jew and a Jew can testify on behalf of the non-Jew against the Jew and there is no other witness except for him, and the non-Jew demands that the Jew testify on his behalf, where the non-Jewish court will transfer money through the testimony of one witness, it is forbidden to testify on the non-Jew's behalf, and if he does so, he is cursed (similar to herem) Ramo: But he does not have to pay back the money taken [from the damage in the case] for he can say "I gave true testimony." However if it is clear that he lied, he must return any money taken. And if from the outset the non-Jew designated the Jew to be a witness, there is an issue of a desecration of God's name if the Jew does not testify on his behalf.</p>	<p>10. שולחן ערוך חושן משפט הלכות עדות סימן כ"ח סעיף ג אם עובד כוכבים תובע לישראל, ויש ישראל יודע עדות לעובד כוכבים נגד ישראל, ואין עד אלא הוא, והעובד כוכבים תובעו שיעיד לו במקום שדיני העובדי כוכבים לחייב ממון ע"פ עד אחד, אסור להעיד לו; ואם העיד, משמתין אותו. הגה: אבל אינו חייב לשלם, דיכול לומר: אמת העדתי. אבל אם יש לברר ששקר העיד, חייב לשלם. ואם בעל דבר מודה שאמת העיד, אין משמתין אותו (הגהות מרדכי דב"ק). ואם מתחלה יחדו העובד כוכבים לישראל להיות עד, איכא חילול ה' אם לא יעיד לו (ויעיד לו).</p>

11. R. Herschel Schachter

A "mossur" is one who aids a pirate, or a crooked government official, or a tyrant-king to obtain money illegally from his fellow Jew. Even if the Jew has actually done something wrong, but if the secular government or the ruler would exact a punishment far beyond that which the crime should require, then it is likewise forbidden to report him. If, however, the government is entitled to its taxes, or is permitted to punish criminals as offenders, there is no problem of "mesirah" in informing government officials of the information needed for them to collect their taxes or to apprehend their man. (Schachter 1981:118)

Schachter, Herschel. "Dina De'Malchusa Dina." The Journal of Halacha and Contemporary Society vol 1. Spring, 1981. P 103-132.

"Regarding Mesirah"

http://www.torahweb.org/torah/special/2007/rsch_mesirah.html

The prohibition of mesirah is well known among religious Jews. The severity of this issur becomes ever so clear when we read in Shulchan Aruch that a mosser is dino ke'akum with respect to writing a sefer Torah (Yoreh Deah 281:3) and with respect to shechitah (Remah ibid 2:9). Even if the mosser is otherwise an observant individual, and is meticulous in fulfilling his religious duties, because he demonstrates his rejection of the unity of all of Klal Yisroel (by his act of mesirah), he is treated as an akum (see Rambam, Hilchos Teshuva 3:11 and Nefesh Horav pg. 235).

If, however, one is guilty of a crime, and according to the law of the land deserves a prison sentence, or will be put to death, even though according to Jewish law his punishment would not be as severe, this is not mesirah (see Ritva to Bava Metsia 83b; Dvar Avraham vol. I pg. 8). One would still not be allowed to hand this individual over to the civil authorities because this is the equivalent of returning aveidas akum, which is usually not allowed. In an instance of avoiding a chilul Hashem, just like we would be obligated to return the aveidas akum, so too we would be obligated to hand over this individual (see Rama, Choshen Mishpat 388:12).

If the non-Jewish governmental authorities know that one Jew is concealing information about another Jew in order to save him from punishment, the Shulchan Aruch (Choshen Mishpat 28:3) considers this a situation of chilul Hashem. Similarly, for many generations it was the practice that if a gneiva had occurred, and suspicion had fallen on the Jewish community, rather than allow that suspicion to hover over the entire community, the roshei hakehol, with the permission of the rabbonim, would inform the non-Jewish authorities who might possibly be the real ganav (Be'er Hagola, Choshen Mishpat 388:12).

Even if one is guilty of a crime and deserves a punishment according to the laws of the land, but due to anti-semitic attitudes he will probably suffer more than if he were a non-Jew; or, the (state) prison conditions are such that he will suffer at the hands of the other inmates (or at the hands of the guards) in a manner that is not proscribed by law, then turning the offender in would constitute mesirah, since his added suffering will be shelo kadin. However, mesirah is permitted in situations where one is a public menace (see Shach to Choshen Mishpat 388, 59), or if one is physically or psychologically harming another individual (for example, in instances of sexual abuse of children, students, campers etc., or spousal abuse) (see Shach to Choshen Mishpat ibid, 45).

The Jewish community does not have the ability to investigate these types of cases. Wherever there are raglayim ladavar that there seems to be a problem, the proper government agencies should be contacted to investigate.

Just as in other areas of halachah, one should consult a competent moreh horaah when faced with such a shayla. Just because one is knowledgeable in Yoreh Deah vol. I or one delivers a good pilpul shiur on sugyos in Nashim or Nezikin, it does not necessarily follow that that individual will be qualified to pasken on hilchos mesirah – lehakel or lehachmir.

Also see audio class:

Rav Hershel Schachter

Should I Call the Police? Clarifying the Issurim of Mesira and Chilul Hashem

December 3, 2006 - Teaneck, N.J.

http://www.torahweb.org/audioFrameset.html#audio=rsch_120306